

[Arbejdsministeren.]

mål under debatten her af mere principiel betydning, som jeg nok synes det er rigtigt jeg gør et par bemærkninger om.

Det var hr. Sigsgaard, som bl. a. nævnte spørgsmålet om at opnå fuld dækning ved arbejdsløshed, og sagde, at det var noget, man måtte tilstræbe. Må jeg heroverfor gøre opmærksom på, at da vi sluttede et udvalgsarbejde omkring arbejdsløshedsforsikringen her i foråret, blev det samtidig af et flertal i folketingsudvalget vedtaget, at man skulle arbejde videre med henblik på at nå frem til en ordning, som sikrede en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed. Det arbejde er i gang med henblik på, at vi kan få en betænkning frem næste år, som skulle danne grundlag for et lovforslag på dette område.

Dernæst vil jeg gerne sige vedrørende ligelønsspørgsmålet, at det er jo rigtigt, at folketinget har ratificeret en af Den internationale Arbejdsorganisation vedtagne konvention omkring dette spørgsmål, ligesom staten for sit vedkommende har levet op til indholdet i denne konvention ved at gennemføre ligeløn på statsområdet. Konventionen er i øvrigt vedtaget under den forudsætning, at man ikke ved at ratificere den tvinges til at ændre den måde, lønfastsættelsen i de enkelte lande, som har ratificeret den, foregår på. Det vil med andre ord sige, at i de lande, hvor lønfastsættelsen normalt foregår ved kollektive forhandlinger arbejdsmarkedets parter imellem, skal det fortsat foregå på denne måde.

Det er også rigtigt, at visse lande har gennemført en lov om mindsteløn. Men i de lande, hvor man har gennemført en sådan lov, er det sket, fordi man dér har en meget svag fagbevægelse, og der har været tale om underbetaling i temmelig betydelig grad; og som følge af, at fagbevægelsen har haft en for svag stilling, har det for visse sociale grupper været nødvendigt at gennemføre en sådan mindsteløn. Mens det altså ligger sådan her, når talen er om indgrebet over for dyrtidsreguleringen, at samtlige lønmodtageres hovedorganisationer — det gælder arbejdernes, det gælder funktionærernes, og det gælder tjenestemændenes — har givet tilslutning, så var det min fornemmelse, at man ville møde en kompakt modstand fra alle fagforbund,

hvad enten det drejer sig om forbund af tjenestemænd, af funktionærer eller af arbejdere, hvis man ville gribe ind direkte i lønfastsættelsen og altså gribe ind på den måde, som det har været antydnet her. Det synes jeg jeg vil have lov til at anføre. Jeg tror, det ville være en meget betænkkelig ting; det er noget, man må overveje.

Jeg mener, at regeringen har forpligtelser, som vi også har opfyldt; jeg mener også, vi kan gå videre med opfordringer til parterne; vi har tilbudt teknisk hjælp til et arbejde for at nå frem mod den ligestilling på arbejdsmarkedet af kvinder og mænd, som vi er tilhængere af. Men som sagt, jeg tror, det ville være imod fagbevægelsens interesser, hvis vi på disse vitale områder skulle gå over til en lønfastsættelse ad lovgivningens vej.

Per Hækkerup: Jeg havde ikke haft til hensigt at fravige det, jeg sagde indledningsvis: at jeg synes, debatten om dette skal føres på fredag; men der er et par enkelte bemærkninger, som jeg synes det er nødvendigt at knytte en kommentar til.

Hr. Henry Christensen kritiserede jo det forslag til engangsskat, vi har til behandling, og nævnede en lang række punkter, hvor han dels var kritisk indstillet, dels mente at have gode ideer. Det havde jo været hyggeligt, hvis de var blevet udmøntet i udvalgsarbejdet; der ligger mig bekendt ikke nogen ændringsforslag fra venstres side, der kunne have forbedret denne lovgivning, sådan som hr. Henry Christensen antyder at han ville være i stand til. Men det kan jo selvfølgelig nås endnu.

Så siger hr. Henry Christensen — jeg skal ellers ikke vende tilbage til en historisk diskussion —: man kender jo vor stilling til devalueringen; den fremgik jo af vore synspunkter i debatten. Ja, se, det eneste, jeg kan erindre hr. Henry Christensen sagde om dette spørgsmål, var: man kan jo ikke afvise, at der skulle devalueres. Men når nu vi kender stillingen eller bør kende stillingen, kan vi så ikke få at vide: er venstre enig i devalueringsgraden? Ønskede venstre, der skulle devalueres helt, eller er venstre enig med de konservative? Ja, lad os få at vide, hvad der er venstres synspunkt på dette centrale økonomiske spørgsmål.

Til hr. Hilmar Baunsgaard vil jeg gerne